

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

**Zdanění příjmů fyzických a právnických osob v České
republice a Spolkové republice Německo**

Income Taxation of Natural Persons and Legal Entities in the
Czech Republic and the Federal Republic of Germany

Kristýna Benediktová

Plzeň 2014

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma: „*Zdanění příjmů fyzických a právnických osob v České republice a Spolkové republice Německo*“ vypracovala samostatně pod odborným dohledem svého vedoucího práce a za použití pramenů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

V Plzni dne 25. dubna 2014

.....
podpis autora

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce Ing. Zdeňku Hruškovi za odborné vedení celé práce, cenné a užitečné rady a čas strávený při konzultacích.

Dále bych ráda poděkovala panu Jindřichu Kellnerovi a společnosti JIKELLSTAV s.r.o. za poskytnutí údajů k vypracování praktické části.

Obsah

1	Teoretické vymezení klíčových pojmů	8
1.1	Daňový systém	8
1.2	Daňová soustava.....	8
1.3	Daň	8
1.4	Subjekt daně	9
1.5	Objekt daně	10
1.6	Základ daně	10
1.7	Sazba daně.....	10
2	Třídění a funkce daní.....	12
2.1	Třídění daní	12
2.1.1	Podle dopadu na poplatníka.....	12
2.1.2	Podle předmětu	12
2.1.3	Podle platební schopnosti poplatníka	12
2.1.4	Podle rozpočtového určení.....	13
2.1.5	Institucionální třídění	13
2.2	Funkce daní	13
2.2.1	Fiskální funkce.....	13
2.2.2	Alokační funkce.....	14
2.2.3	Redistribuční funkce	14
2.2.4	Stimulační funkce	14
2.2.5	Stabilizační funkce.....	14
3	Daňový systém České republiky	15
3.1	Daň z příjmů fyzických osob	16
3.1.1	Subjekt daně.....	17
3.1.2	Předmět daně.....	17
3.1.3	Základ daně.....	18
3.1.4	Nezdanitelná část základu daně	19
3.1.5	Odčitatelné položky	20
3.1.6	Slevy na dani, daňové zvýhodnění	20
3.1.7	Sazba daně	21
3.1.8	Daňové přiznání.....	21
3.2	Daň z příjmů právnických osob	21
3.2.1	Subjekt daně.....	21
3.2.2	Předmět daně.....	22
3.2.3	Základ daně.....	22
3.2.4	Odčitatelné položky	22
3.2.5	Sazba daně	22
3.2.6	Slevy na dani.....	23
3.2.7	Zdaňovací období	24
4	Daňový systém Spolkové republiky Německo	25
4.1	Daň z příjmů fyzických osob	25
4.1.1	Subjekt daně.....	26
4.1.2	Předmět daně.....	26
4.1.3	Základ daně.....	27
4.1.4	Odčitatelné položky	27
4.1.5	Odpočet ztráty.....	28

4.1.6	Dodatečné a mimořádné výdaje.....	29
4.1.7	Zvýhodnění na vyživované děti.....	29
4.1.8	Sazba daně	29
4.1.9	Společné zdanění manželů.....	30
4.1.10	Zdaňovací období	31
4.2	Daň z příjmů právnických osob	31
4.2.1	Subjekt daně.....	31
4.2.2	Předmět daně.....	32
4.2.3	Základ daně.....	32
4.2.4	Odčitatelné položky	32
4.2.5	Sazba daně	32
4.2.6	Zdaňovací období	33
5	Komparace daní z příjmů v České republice a Spolkové republice Německo.....	34
5.1	Daň z příjmů fyzických osob	34
5.2	Daň z příjmů právnických osob	37
5.3	Společné zdanění manželů	39
6	Závěr a doporučení	41

Úvod

Daně nás dnes a denně doprovázejí na každém kroku. Chodíme do práce, za kterou následně dostáváme mzdu, která je zdaněna daní z příjmů fyzických osob. V obchodech je zboží zatíženo daní z přidané hodnoty. Kuřáci přispívají do státního rozpočtu ve formě daně spotřební. Daně, daně, daně. Daňová problematika je velice složitá a její znalost vede ku prospěchu především daňovým subjektům, které se snaží optimalizovat svoji daňovou povinnost.

Tato práce je zaměřena na porovnání daní z příjmů fyzických a právnických osob České republiky se státem Evropské unie. Konkrétně byla vybrána Spolková republika Německo jako náš největší soused a významný obchodní partner. Zároveň se Německo řadí mezi nejvyspělejší země světa.

Cílem této bakalářské práce je vysvětlení základních teoretických pojmů daňové problematiky. Touto problematikou se zabývá první kapitola. Druhá kapitola pojednává o klasifikaci a funkcích daní. Třetí kapitola je zaměřena na daňový systém České republiky, podrobněji jsou popsány daně důchodové – daň z příjmů fyzických a právnických osob. Ve čtvrté kapitole jsou vysvětleny důchodové daně ve Spolkové republice Německo. Získané znalosti v těchto kapitolách se aplikují na praktickou část, o které pojednává pátá kapitola. V této kapitole je provedena komparace daně z příjmů fyzických a právnických osob pro Českou republiku a Spolkovou republiku Německo, na základě dvou příkladů z praxe existujícího daňového subjektu a společnosti s ručením omezeným a jednoho modelového příkladu. V poslední, šesté, kapitole jsou shrnuty závěry a doporučení.

1 Teoretické vymezení klíčových pojmů

Mezi klíčové pojmy z oblasti zdanění se řadí zejména daňová soustava, daňový mix, daň, základ daně, sazba daně. Charakterizovány budou daňové náležitosti a další stěžejní pojmy. Rozlišujeme základní daňové náležitosti a doplňkové daňové náležitosti.

Mezi základní daňové náležitosti patří: subjekt daně, objekt (předmět) daně, základ daně, sazba daně. [[5]]

Mezi doplňkové daňové náležitosti patří: správce daně, rozpočtové určení daně, platební výměr, sleva na dani, odpočitatelné a připočitatelné položky, osvobození od daně, daňové přiznání, nezdanitelné minimum, zdaňovací období, splatnost daně, záloha na daň. [[5]]

1.1 Daňový systém

Daňový systém zahrnuje jak daňovou soustavu, tak i systém institucí, které zabezpečují správu, vyměřování, vymáhání a kontrolu daní. Dále zahrnuje soubor nástrojů, metod a pracovních postupů, které tyto instituce využívají. Daňové systémy v jednotlivých zemích se od sebe liší. Tyto odlišnosti mohou být způsobeny hned několika faktory, například ekonomické, politické vlivy, tradice, technický pokrok či globalizace. [[11]]

1.2 Daňová soustava

Daňová soustava představuje souhrn všech daní, které se na daném území vybírají. S daňovou soustavou souvisí i pojem daňový mix. **Daňový mix** je ukazatel, který prezentuje podíl výnosu jednotlivých daní na celkových daňových příjmech. [[1]]

1.3 Daň

Daně se vyskytují a vyvíjejí již od vzniku samostatných států. Definic tohoto pojmu je velice mnoho. Například Pavlásek a Hejduková definují daň jako „*peněžní, povinné, nenávratné platby do veřejného rozpočtu, které se vybírají na základě mocenské povahy státu, tzn. na základě zákona. Daň je platba zpravidla neúčelová, neekvivalentního charakteru, většinou se pravidelně opakující, s přesně určenou výší sazby.*“ [5, str. 52]

Od středověku, kdy se objevily různé platební povinnosti odpovídající dnešním daním a měly charakter naturálních dávek, se daně postupem času změnilly na **peněžní platby**. **Povinná povaha daní** je dána tím, že jsou ukládány na základě zákona. Zákon také stanoví, při jaké skutečnosti má daňový subjekt daň vyměřit, vybrat a odvést. Daně plynou do **veřejných rozpočtů**, protože jsou určeny k hrazení veřejných statků (například obrana státu nebo základní školství). Veřejným rozpočtem rozumíme nejen státní rozpočet, ale také rozpočty obcí a krajů, rozpočet Evropské unie. Subjektu, který daň zaplatí, nevzniká žádný konkrétní nárok na její návratnost. Proto říkáme, že je daň **nenávratná**. Charakteristickou vlastností daně je její **neekvivalentnost**. Subjekt, jenž zaplatí daně do veřejného rozpočtu, nemá žádný vztah k tomu, jak se bude podílet na výdajích veřejných rozpočtů nebo spotřebě veřejných statků. U daní není známo, na co budou přesně použity, co z těchto prostředků bude financováno. Právě svou neúčelovostí se daně liší od poplatků. [[5]]; [[13]]

Sicherer definuje daně jako *„peněžní dávky, u kterých není poskytována protislužba, jsou vybírány veřejným sektorem k dosažení příjmů. Jsou uvaleny na osoby, pro které platí skutečnost, na kterou se váže zákonná povinnost odvodu.“* [[8], str. 4]

1.4 Subjekt daně

Subjektem daně rozumíme jak právnické osoby, tak i fyzické osoby, které jsou na základě zákona povinni daň platit. Rozlišujeme dva typy daňových subjektů: poplatníky daně, plátce daně.

Poplatníkem je daňový subjekt, který je ze zákona povinen vypočítat svoji daňovou povinnost ze svého předmětu zdanění a odvést ji prostřednictvím správce daně do příslušného veřejného rozpočtu. U daní přímých je zpravidla poplatník totožný s plátcem. [[6]]

Plátcem rozumíme právnickou nebo fyzickou osobu, která je ze zákona povinna daň vypočítat, vybrat, srazit a odvést do příslušného veřejného rozpočtu prostřednictvím správce daně. Plátce odvádí i daň vybranou od jiných subjektů. [[6]]

Dále rozlišujeme subjekty závazné a subjekty oprávněné. Mezi subjekty závazné patří výše uvedený poplatník a plátce. Oprávněným subjektem je subjekt, který je

oprávněn daň vybrat a spravovat ji. Tímto subjektem rozumíme příslušný orgán finanční správy. [[5]]

1.5 Objekt daně

Objekt daně také jinak nazýváme jako předmět daně. Za objekt neboli předmět daně považujeme vše, k čemu se váže daňová povinnost, na co je daň uvalena. Např. příjem, majetek, spotřeba výrobků a služeb. [[12]]

1.6 Základ daně

Základem daně je vyčíslený předmět daně, z něhož se daň vyměřuje. Předmět daně udává důvod k placení daní, základ daně určí, z čeho se daň vypočítá. [[5]] Základ daně vyjadřujeme v měřitelných jednotkách. Zpravidla ve fyzikálních jednotkách (např. m², hl, apod.) nebo v peněžních jednotkách. [[13]]

1.7 Sazba daně

Daňová sazba určuje výši daně na daňovou jednotku. Prostřednictvím daňové sazby je ze základu daně stanovena velikost daně. [[5]]

Sazeb daně máme několik druhů. Jejich členění znázorňuje následující obrázek.

Obrázek č. 1: Druhy daňových sazeb

Zdroj: vlastní zpracování [5]

Jednotná sazba daně je taková sazba, která je pro všechny druhy předmětu daně stejná. **Diferencovaná sazba** se liší podle druhu předmětu daně. Typickým příkladem diferencované sazby je v ČR daň z přidané hodnoty. **Pevná sazba daně** je sazba, kde na jednotku základu daně je přidělena konkrétní částka. Příkladem pevné sazby je daň z lihu – 28 500,-Kč/hl etanolu. **Relativní sazba daně** je vyjádřena procentem ze základu daně. Relativní sazbu daně dělíme na **lineární** (změní-li se výše základu daně, sazba daně zůstává stále stejná), **progresivní** (s růstem základu daně roste i daňová sazba), **degresivní** (sazba daně klesá s růstem základu daně). [[5]]

2 Třídění a funkce daní

V každé zemi existuje velké množství daní, proto je pro jejich lepší přehlednost důležitá klasifikace podle podobnosti jejich znaků. Následně budou v této kapitole nastíněny i funkce daní.

2.1 Třídění daní

Daně třídíme z mnoha různých hledisek. Podstatou každého členění je zdůraznit společné prvky či znaky a základní rozdíly mezi jednotlivými druhy daní. Daně se člení také proto, aby měli určitou vypovídací schopnost pro mezinárodní srovnání. [[9]]

2.1.1 Podle dopadu na poplatníka

Podle dopadu na poplatníka rozlišujeme daně přímé a daně nepřímé. **Daně přímé** jsou placeny z vlastního příjmu poplatníka. Dopadají přímo na poplatníka, tzn. jsou nepřenositelné na jiný subjekt. Subjekt zaplatí tuto daň prostřednictvím správce daně do veřejných rozpočtů. Příkladem přímých daní je daň z příjmů, daň z nemovitosti, ale také daň silniční. **Daně nepřímé** jsou vybírány nepřímo v ceně zboží nebo služeb. Do veřejných rozpočtů je odvádí plátcé daně, který se u nepřímých daní odlišuje od poplatníka, který daň skutečně platí. Daň je převedena na konečného spotřebitele. Ekonomické subjekty zaplatí tuto daň ze svého důchodu při nákupch zboží a služeb. Plátcem daně jsou zpravidla výrobní nebo obchodní podniky. Rozlišujeme dva typy nepřímých daní. **Daně specifické** (tzv. selektivní), jejichž příkladem jsou daně spotřební. **Daně universální** – příkladem je daň z přidané hodnoty. [[6]]

2.1.2 Podle předmětu

V rámci tohoto hlediska třídíme daně na důchodové, majetkové a daně ze spotřeby. **Daně důchodové** (tzv. osobní) zdaňují různé druhy příjmů (např. mzdu, zisk, úrok). Jsou placeny z důchodů fyzických a právnických osob. **Majetkovým daním** podléhá jak movitý, tak nemovitý majetek. Jedná se například o daň z nemovitosti, daň dědickou a darovací. [[1]]

2.1.3 Podle platební schopnosti poplatníka

Podle adresnosti (platební schopnosti poplatníka) rozlišujeme daně osobní a daně „in rem“. **Daně osobní** nazývané také jako daně adresné respektují platební

schopnost konkrétního poplatníka. Např. daň z příjmů fyzických osob je závislá na příjmech této osoby. **Daně „in rem“** (z latinského překladu „na věc“) nezohledňují platební schopnost poplatníka. Příkladem jsou daně majetkové, kde je základ daně vypočítán z ceny majetku, ale daň se hradí z příjmu poplatníka. [[6]]; [[10]]

2.1.4 Podle rozpočtového určení

Podle rozpočtového určení daně (tzn. do kterého veřejného rozpočtu daň plyne) rozlišujeme daně svěřené a sdílené. **Daně svěřené** plynou pouze do jednoho konkrétního rozpočtu (např. státní rozpočet, územní samosprávné celky, státní účelové finanční fondy). U **daní sdílených** se jejich výnos rozděluje mezi jednotlivé veřejné rozpočty.

[[6]]; [[5]]

2.1.5 Institucionální třídění

Ke srovnávacím a řídicím účelům slouží tzv. **institucionální třídění**. Toto třídění provádějí různé národní či mezinárodní instituce a musí splňovat podmínku statistické vykazatelnosti u zpravodajských jednotek. Mezi nejvýznamnější patří klasifikace daní **OECD**, klasifikace **Mezinárodního měnového fondu** a **Statistika národních účtů OSN**. [[2]]

2.2 Funkce daní

Daně tvoří největší příjem veřejných rozpočtů. Daně plní více funkcí než jen příjem veřejných rozpočtů. Jejich význam je dán především z jejich funkce v hospodářské politice státu. Dle daňové teorie patří mezi základní funkce daní tyto: fiskální, alokační, redistribuční, stimulační a stabilizační. [[13]]

2.2.1 Fiskální funkce

Fiskální funkce patří mezi primární a nejstarší funkci daní, kdy daně znamenají příliv peněz do státní pokladny. Jde o zabezpečování finančních prostředků pro naplňování veřejných rozpočtů, pro zajištění plynulého financování ze státního rozpočtu (např. obrana, zdravotnictví, školství). Fiskální funkce daní musí být vždy zajištěna. [[9]]
[[1]]

2.2.2 Alokační funkce

Alokační funkce je využívána tehdy, dojde-li na některých trzích k selhání efektivnosti tržních mechanismů. K alokační funkci je potřeba existence veřejného sektoru, který řeší právě i tržní selhání. Podstatou je, že prostřednictvím daní lze alokovat určité prostředky tam, kde mají být realizovány veřejné statky a služby. Financování lze realizovat buď přímo z veřejných rozpočtů (subjekt dostane dotaci či příspěvek) nebo se sníží odvod daní např. uplatněním nezdanitelných částí základu daně, slev na dani apod. [[9]]; [[13]]

2.2.3 Redistribuční funkce

Redistribuční funkce daní vychází z předpokladu, že rozdělení důchodů ve společnosti na základě tržních mechanismů není spravedlivé (rovné). [[9]] Daně se tedy používají jako nástroj k odstraňování rozdílů mezi sociálními skupinami tím, že se vybírají od bohatších a stát prostřednictvím transferů zvyšuje příjmy chudším. Stát napomáhá tvorbě střední třídy obyvatelstva. Příkladem z praxe může být vyplácení sociálních dávek. [[9]]; [[13]]

2.2.4 Stimulační funkce

Stimulační funkce využívá toho, že daňové subjekty vnímají svoji daňovou povinnost jako újmu a jsou stimulováni k činnostem směřujícím ke snižování daňového zatížení. Stát tedy poskytuje subjektům různé daňové úspory (např. možnost si odečíst daňovou ztrátu z podnikání v následujících letech od základu daně z příjmů) či investiční pobídky. Tato stimulační funkce nemusí být jen pozitivní, ale také negativní. Příkladem takovéto negativní stimulační funkce může být vysoké zdanění alkoholických nápojů a tabákových výrobků. Stát se jimi snaží regulovat jejich spotřebu, jelikož poškozuje zdraví spotřebitelů. [[13]]

2.2.5 Stabilizační funkce

Stabilizační funkce využívá opatření ke zmírnění výkyvů ekonomického cyklu. „V období konjunktury, kdy důchody i spotřeby rychle rostou, daně odčerpávají do veřejných rozpočtů vyšší díl, a tím pomáhají předcházet přehřátí ekonomiky a zároveň vytvářet rezervu pro „horší časy“.“ [[13]]; str. 12] V období stagnace se daně snižují a tím napomáhají ekonomiku nastartovat. [[7]]

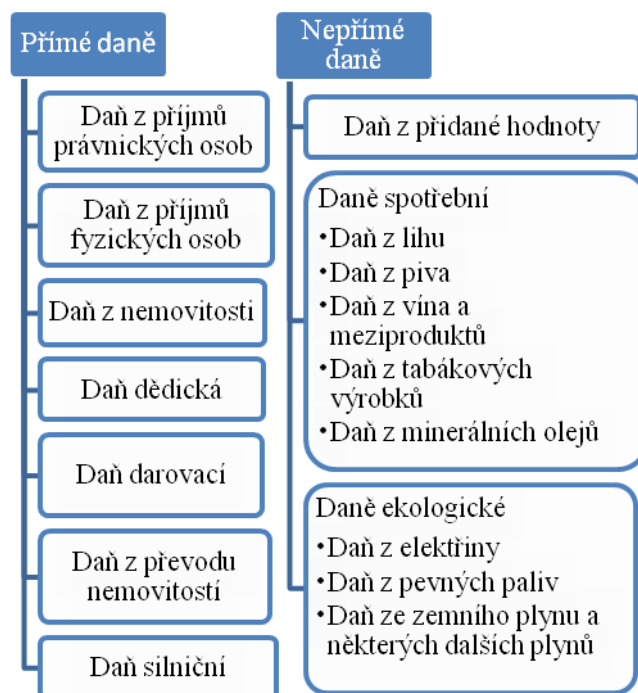
3 Daňový systém České republiky

Česká republika je stát o rozloze 78,8 tis. km² ležící ve střední Evropě. Zákonodárnou moc má v České republice dvoukomorový parlament, který je dělen na poslaneckou sněmovnu a senát. Hlavou státu je prezident Miloš Zeman. Území republiky se dělí na vyšší samosprávné celky, tzv. kraje. Do Evropské unie vstoupila Česká republika v roce 2004. [10]

„Daňový systém ČR je silně centralizován a místním správám patří pouze malý díl celkových daňových příjmů.“ [[3], str. 154] Současný daňový systém vstoupil v platnost 1. ledna 1993.

Českou daňovou soustavu tvoří tyto daně: daň z přidané hodnoty, spotřební daně, daně energetické, daně z příjmů fyzických osob, daně z příjmů právnických osob, daň z nemovitosti, daň silniční, daň dědická, darovací a z převodu nemovitostí. V České republice máme i další odvody daňového charakteru. Mezi tyto odvody patří zejména pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění. [10] Daňová soustava je představována jednotlivými daňovými zákony. Schéma daňové soustavy znázorňuje následující obrázek.

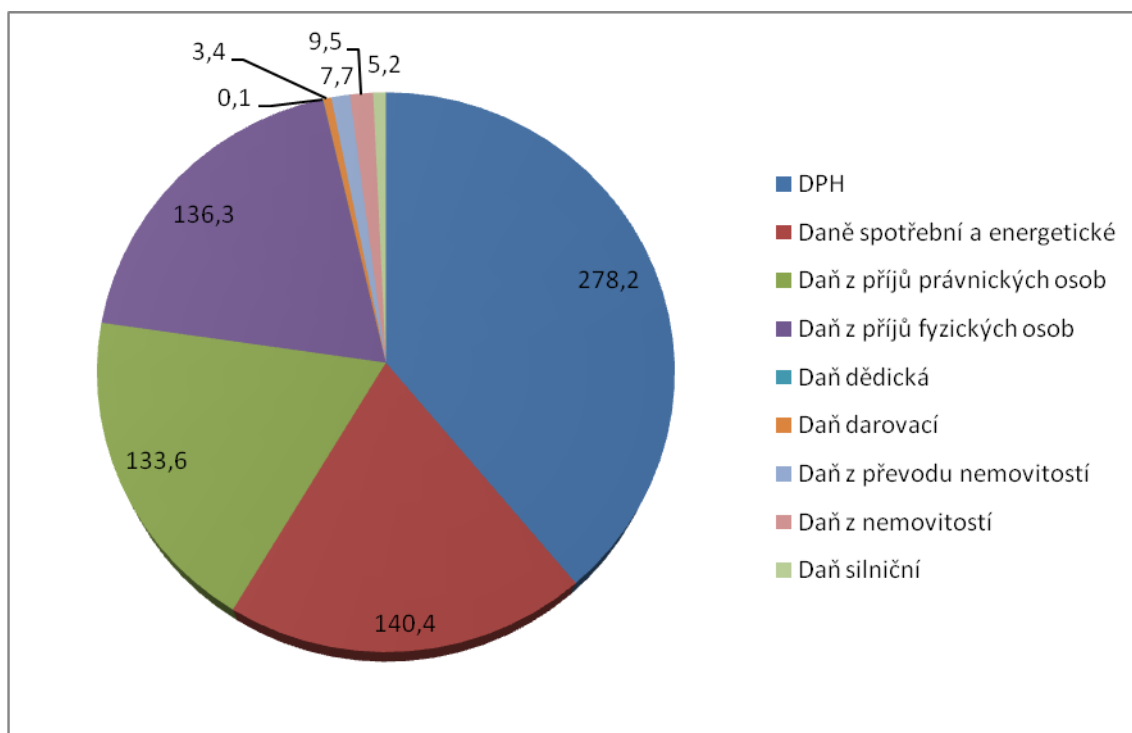
Obrázek č. 2: Schéma daňové soustavy v České republice

Zdroj: vlastní zpracování dle [5]

Nejvíce se na příjmech veřejných rozpočtů podílejí daně z přidané hodnoty. Naopak nejnižší výnosy plynou z daně dědické. Výnosy jednotlivých daní České republiky za rok 2012 zobrazuje následující obrázek.

Obrázek č. 3: Výnosy daní za rok 2012 v mld. Kč

Zdroj: vlastní zpracování dle [24]

3.1 Daň z příjmů fyzických osob

Daň z příjmů fyzických osob (dále jen „FO“) se v České republice řadí mezi daně důchodové, které zdaňují příjem nebo důchod poplatníka daně. Z daní je od roku 1993 vyloučen příspěvek na sociální a zdravotní pojištění. Od tohoto data je vybírán samostatně, i když s touto daní těsně souvisí. [[5]]

Problematiku důchodových daní zachycuje **zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů** v platném znění. Tento zákon upravuje daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob. [[5]]

Cílem daně z příjmů fyzických osob je zdanění globálního důchodu každého jednotlivce tak, aby nedocházelo k rozdílům mezi zdaněním důchodů pocházejících z různých zdrojů. Tato daň nejlépe splňuje zásadu spravedlnosti, kdy prostřednictvím daní má být zajištěno větší spravedlnosti při rozdělování důchodů. [[2]];

3.1.1 Subjekt daně

Poplatníky daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby, které dle § 2 zákona o dani z příjmů (dále jen „ZDP“) dělíme na daňové rezidenty a daňové nerezidenty. **Daňový rezident** je osoba s trvalým pobytem na území České republiky nebo osoba, která se zde obvykle zdržuje (alespoň 183 dnů v roce – nezahrnuje se sem doba léčení nebo studia). Daňoví rezidenti mají daňovou povinnost jak z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy ze zdrojů v zahraničí. **Daňový nerezident** nesplňuje výše uvedené podmínky. Jeho daňová povinnost zahrnuje pouze příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky. [[4]]

3.1.2 Předmět daně

Předmět daně upravuje § 3 ZDP. Předmětem jsou veškeré příjmy fyzických osob s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně. Příjmem se rozumí peněžní i nepeněžní plnění. Některé příjmy mohou být od daně osvobozeny. Osvobození od daně vymezuje § 4 ZDP. Dle ZDP rozlišujeme pět skupin příjmů.

Příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky (§ 6 ZDP). Příjmy ze závislé činnosti jsou příjmy ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru. Mezi tyto příjmy řadíme příjmy za práci žáků a studentů z praktického výcviku. Do této skupiny také řadíme příjmy za práci členů družstev, společníků a jednatelů společností s ručením omezeným a komanditistů komanditních společností, odměny členů statutárních orgánů a dalších orgánů právnických osob. Funkční požitky představují funkční platy a plnění poskytovaná v souvislosti se současným nebo dřívějším výkonem funkce. Jedná se platy představitelů výkonné, soudní a zákonodárné moci.

Příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7 ZDP). Mezi příjmy z podnikání patří příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, příjmy ze živnosti, příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů. Příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti jsou příjmy z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví, autorských práv, příjmy znalce, tlumočnicka, příjmy z činnosti insolvenčního správce.

Příjmy z kapitálového majetku (§ 8 ZDP). Mezi tyto příjmy řadíme například podíly na zisku z majetkového podílu společnosti akciové, s ručením omezeným a

komanditní, podíly na zisku družstva, podíly na zisku tichého společníka, úroky, výhry, výnosy z vkladů na vkladních knížkách.

Příjmy z pronájmu (§ 9 ZDP) představují příjmy z pronájmu nemovitostí nebo bytů, příjmy z pronájmu movitých věcí.

Ostatními příjmy (§ 10 ZDP) jsou zejména příjmy z příležitostných činností nebo příležitostného pronájmu. [[4]]

3.1.3 Základ daně

Základ daně vypočítáme jako rozdíl mezi příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období a výdaji prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, pokud dále u jednotlivých příjmů dle § 6 až 10 není uvedeno jinak. U poplatníka, kterému plynou souběžně dva a nebo více příjmů (uvedené v § 6 až 10), je základem daně součet dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů.

Dílčím základem daně jsou příjmy ze závislé činnosti nebo funkční požitky zvýšené o částku, která odpovídá pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvků na státní politiku zaměstnanosti a pojistnému na všeobecné zdravotní pojištění, které je za zaměstnance povinen hradit zaměstnavatel.

U dílčího základu daně příjmů z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti se příjmy snižují o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení. Neuplatní-li poplatník tyto výdaje, může si uplatnit jako výdaj % z příjmů tzv. paušální výdaje. Výše paušálních výdajů se liší podle druhu činnosti. Rozdělení těchto výdajů znázorňuje obrázek č. 4.

Dílčí základ daně z příjmů z kapitálového majetku zpravidla o nic nesnižujeme.

Dílčí základ daně u příjmů z pronájmu získáme rozdílem mezi příjmy a výdaji vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení. Pokud tyto výdaje neuplatní, může si odečíst výdaje paušální částkou 30% z příjmů.

Dílčím základem daně z ostatních příjmů jsou příjmy snížené o výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení. Jedná-li se o příjmy ze zemědělské výroby, lze místo prokazatelných výdajů uplatnit výdaje ve výši 80% z příjmů. [[4]]

Tabulka č. 1: Paušální výdaje podle druhů příjmů

Příjmy	% z příjmů
ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství; ze živnosti řemeslných	80%
z ostatních živností	60%
z jiného podnikání	40%
z pronájmu majetku zařazeného v obchodním majetku	30%

Zdroj: vlastní zpracování dle § 7 odst. 7 [4]

3.1.4 Nezdánitelná část základu daně

Nezdánitelná část základu daně (§15 ZDP) představuje určité položky, o které si může daňový subjekt snížit základ daně. Mezi nejvíce využívané nezdánitelné části základu daně patří:

- **hodnota darů** poskytnutých obcím, krajům, organizačním složkám státu, a to na financování kultury, školství, humanitární, charitativní, zdravotnické, ekologické účely, apod.; úhrnná hodnota darů musí být ve zdaňovacím období vyšší než 2 % ze základu daně nebo musí činit alespoň 1 000 Kč; maximálně lze odečíst 10 % ze základu daně,
- placené **úroky z úvěrů** ze stavebního spoření, hypotečního úvěru atd.; takto získaný úvěr musí být použit na financování bytových potřeb (výstavba domu, koupě domu nebo bytu); úhrnná částka úroků, o které se snižuje základ daně, nesmí překročit částku 300 000 Kč,
- **příspěvek na penzijní připojištění se státním příspěvkem**; částka, kterou lze odečíst, se rovná úhrnu příspěvků placených poplatníkem sníženému o 12 000 Kč; maximálně lze odečíst 12 000 Kč,
- **příspěvek na doplňkové penzijní spoření**; částka, která lze odečíst, se rovná úhrnu příspěvků zaplacených poplatníkem sníženému o 12 000 Kč, maximálně lze odečíst 12 000 Kč,
- **pojistné na soukromé životní pojištění** za předpokladu, že výplata pojistného plnění je smluvně sjednána až po 60 měsících od uzavření smlouvy a současně

nejdříve v tom kalendářním roce, kdy poplatník dosáhne věku 60 let; maximální částka, kterou lze odečíst je 12 000 Kč. [4]

3.1.5 Odčitatelné položky

Základ daně lze také snížit o položky odčitatelné od základu daně (§ 34 ZDP). Mezi nejčastější odčitatelnou položku patří daňová ztráta. Jedná se o daňovou ztrátu, která vznikla za předchozí zdaňovací období, a to nejdéle v 5 zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po období, za které se daňová ztráta vyměřuje. [4]

3.1.6 Slevy na dani, daňové zvýhodnění

Po výpočtu daně lze odečíst ještě takzvané **slevy na dani**, které výrazně snižují daňovou povinnost. Druhy slev, které si mohou fyzické osoby uplatnit, jsou znázorněny v tabulce č. 2.

Tabulka č. 2: Druhy daňových slev v České republice

Druh slevy	Výše slevy v Kč	
	rok	měsíc
na poplatníka	24 840	2 070
na manželku (manžela)	24 840	X
invalidita I. nebo II. stupně	2 520	210
invalidita III. stupně	5 040	420
držitel průkazu ZTP/P	16 140	1 345
soustavná příprava na budoucí povolání studiem	4 020	335

Zdroj: vlastní zpracování dle § 35ba odst. 1 ZDP

Dle § 35c ZDP si poplatník může uplatnit nárok na **daňové zvýhodnění na vyživované dítě** žijící s ním v domácnosti ve výši 13 404,-Kč/rok. Toto daňové zvýhodnění může mít podobu slevy na dani nebo daňového bonusu. Daňový bonus vzniká v případě, kdy je daňové zvýhodnění vyšší než vypočtená daňová povinnost. Maximální výše daňového bonusu činí 60 300,-Kč/rok. [4]

3.1.7 Sazba daně

Sazba daně u daní z příjmů fyzických osob je lineární a jednotná. Činí 15% (§ 16 ZDP). [4] Schéma výpočtu daně z příjmů fyzických osob uvádí tabulka č. 3.

Tabulka č. 3: Schéma výpočtu daně z příjmů fyzických osob v ČR

	Základ daně (= souhrn dílčích základů daně)
-	nezdanitelná část základu daně
-	odčitatelné položky
=	upravený základ daně (zaokrouhlíme na celá sta Kč dolů)
*	Sazba daně 15%
=	Daň
-	slevy na dani
=	Daňová povinnost

Zdroj: vlastní zpracování

3.1.8 Daňové přiznání

§ 38b ZDP uvádí **minimální výši daně**, tzv. daň se nepředepíše a neplatí, nepřesáhne-li 200 Kč nebo celkové zdanitelné příjmy nejsou vyšší než 15 000,-Kč.

Daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob je povinen podat každý, jehož roční příjmy přesáhly 15 000,-Kč (pokud jsou tyto příjmy předmětem daně z příjmů fyzických osob) nebo ten, kdo vykazuje daňovou ztrátu. Od roku 2013 je povinen podat daňové přiznání ten poplatník, u něhož se zvyšuje o solidární zvýšení daně daň nebo záloha na daň z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků. Daňové přiznání se podává nejpozději do 3 měsíců po skončení zdaňovacího období. Jde-li o daňový subjekt, jehož daňové přiznání zpracovává a podává daňový poradce, daňové přiznání se podává nejpozději do 6 měsíců po uplynutí zdaňovacího období. [4]

3.2 Daň z příjmů právnických osob

Daň z příjmů právnických osob je druhá z příjmových daní. Daň z příjmů právnických osob zdaňuje příjmy subjektů založených za účelem podnikání, vztahuje se i na různé nadace, občanská sdružení. [23]

3.2.1 Subjekt daně

Poplatníky daně z příjmů právnických osob rozumíme osoby, které nejsou fyzickými osobami, organizační složky státu, podílové fondy, fondy obhospodařované

penzijní společností. Zákon o daních z příjmů dělí poplatníky na daňové rezidenty a daňové nerezidenty. [[5]]

3.2.2 Předmět daně

Za předmět daně jsou dle § 18 odst. 1 ZDP považovány výnosy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem. Zákon dále stanovuje příjmy, které nejsou předmětem daně (§ 18 odst. 2) a příjmy od daně osvobozené (§ 19). [4]

3.2.3 Základ daně

Základ daně je odvozován z výsledku hospodaření před zdaněním. Hospodářský výsledek nám umožňuje posoudit hospodaření účetní jednotky. Základ daně se získá rozdílem mezi dosaženými příjmy a vynaloženými výdaji. Při stanovování základu daně musí být respektována věcná a časová souvislost v daném zdaňovacím období. V základu daně nejsou zahrnuty příjmy, které nejsou předmětem daně dle § 18 odst. 2 a příjmy od daně osvobozené dle § 19. Do základu daně nevstupují veškeré příjmy z dividend, podílů na zisku, vypořádacích podílů, podílů na likvidačním zůstatku. Tyto příjmy tvoří tzv. samostatný základ daně a vztahuje se na ně jiná sazba daně. [10] [21]

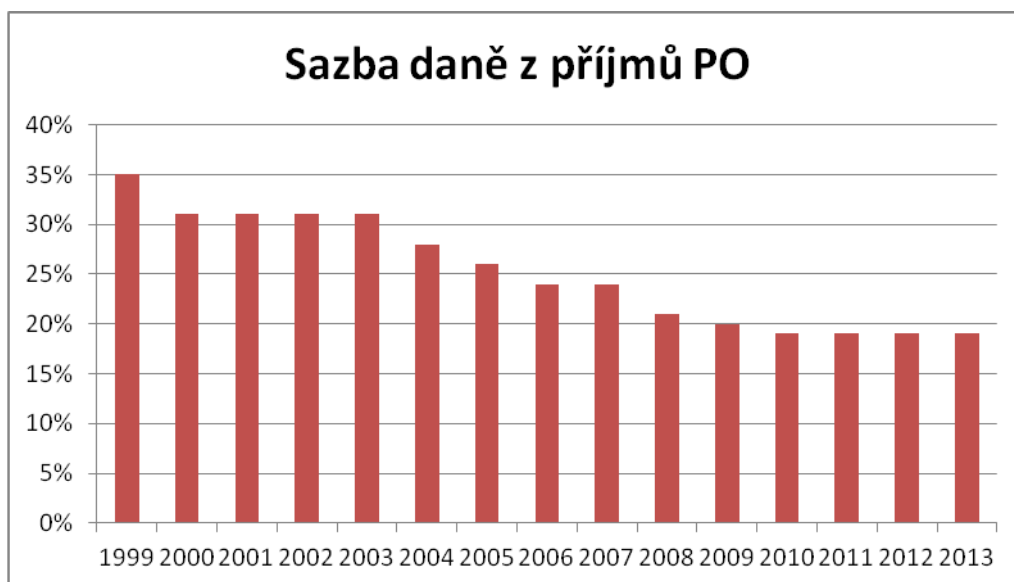
3.2.4 Odčitatelné položky

Stejně jako fyzické osoby si i právnické osoby mohou snížit daňový základ o tzv. **odčitatelné položky** uvedené v § 34 ZDP. [4]

3.2.5 Sazba daně

Sazba daně z příjmů právnických osob se počítá z upraveného daňového základu zaokrouhleného na celé tisíce Kč dolů, je lineární a od roku 2010 činí 19%. [[4]; §21] Vývoj daňové sazby právnických osob od roku 1999 uvádí následující obrázek:

Obrázek č. 4: Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob v letech 1999 – 2013

Zdroj: Vlastní zpracování dle [20]

3.2.6 Slevy na dani

Slevy na dani si mohou dle § 35 ZDP uplatnit i právnické osoby. Poplatníci daně z příjmů právnických osob si mohou daň snížit o částku 18 000,-Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením. Jedná-li se o zaměstnance s těžším zdravotním postižením, může si poplatník odečíst od daně 60 000,-Kč za každého zaměstnance. [4]

Zjednodušený výpočet hospodářského výsledku a daně z příjmů právnických osob znázorňuje následující schéma.

Tabulka č. 4: Schéma výpočtu daně z příjmů právnických osob v ČR

	Výnosy z provozní činnosti
-	Náklady z provozní činnosti
=	Provozní výsledek hospodaření
	Výnosy z finanční činnosti
-	Náklady z finanční činnosti
=	Finanční výsledek hospodaření
Σ	Hospodářský výsledek z běžné činnosti
	Výnosy z mimořádné činnosti
-	Náklady z mimořádné činnosti
=	Mimořádný výsledek hospodaření
ΣΣ	Hospodářský výsledek před zdaněním
	Základ daně (= hospodářský výsledek před zdaněním)
+	Úhrn položek zvyšujících základ daně
-	Úhrn položek snižujících základ daně
=	Upravený základ daně (zaokrouhlený na celé tisíce Kč dolů)
*	Sazba daně 19 %
=	Daň
-	Slevy na dani
=	Daňová povinnost

Zdroj: vlastní zpracování dle [21]; [4],

3.2.7 Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím dle § 17a ZDP může být kalendářní rok, hospodářský rok, účetní období. [4]

4 Daňový systém Spolkové republiky Německo

Bundesrepublik Deutschland neboli Spolková republika Německo je federativní demokratická republika o rozloze 357,0 tis. km². Německo je složeno ze 16-ti spolkových zemí. V současné době je hlavou státu prezident Joachim Gauck. Německo patří mezi zakládající země Evropské unie. [10]

Stejně jako v České republice se i ve Spolkové republice člení daně na přímé a nepřímé. Mezi přímé daně patří daně důchodové a majetkové. Narozdíl od České republiky se v SRN vybírají i daně, které důchodové daně doplňují. Mezi takovéto daně patří kupříkladu Lohnsteuer (daň ze mzdy), Gewerbeschafsteuer (živnostenská nebo-li obchodní daň) a Solidaritätszuschlag (solidární příspěvek).

Poplatníky **daně ze mzdy** jsou zaměstnanci. Plátce, zde zaměstnavatel, je povinen daň srazit a odvést. Této dani podléhají veškeré příjmy zaměstnance, jak peněžní, tak nepeněžní. [[17]]

Živnostenská daň (někdy označována také jako obchodní daň) je považována za obecní daň. Vztahuje se na veškeré stávající obchodní činnosti provozované v Německu, tzn. zdaňuje činnosti podniků jednotlivců, osobních i kapitálových společností. Sazba daně činí dle § 11 Gewerbesteuergezet (obchodní daň) 3,5 % ze základu daně. Sazba daně bývá ještě navýšena municipálním koeficientem určeným pro obec, ve které společnost provozuje svoji činnost. Pokud obec nestanoví vyšší úroveň zdanění, činí municipální koeficient 200 %. [[15]] [22];

Solidární příspěvek činí 5,5 % z vyměřené daňové povinnosti FO a PO. [[18]]

4.1 Daň z příjmů fyzických osob

Stejně jako v České republice patří daň z příjmů fyzických osob mezi daně důchodové. Druhou důchodovou daní ve Spolkové republice Německo je taktéž daň z příjmů právnických osob. Tyto základní důchodové daně jsou doplňovány výše uvedenými dodatečnými daněmi (daň ze mzdy, živnostenská daň, solidární příspěvek).

Daň z příjmů fyzických osob je upravena v zákoně o dani z příjmů, německy Einkommensteuergesetz (dále jen „EStG“). Tento zákon obsahuje ustanovení pro fyzické a částečně i pro právnické osoby. [14]

4.1.1 Subjekt daně

Poplatníci daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby, které se dle §1 EStG rozlišují na poplatníky, kteří mají neomezenou daňovou povinnost, „fiktivní“ neomezenou daňovou povinnost a omezenou daňovou povinnost.

Neomezenou daňovou povinnost mají ty fyzické osoby, které mají na území SRN trvalý pobyt nebo se zde obvykle zdržují, tj. alespoň 6 měsíců. Tito poplatníci zdaňují veškeré své příjmy (příjmy ze SRN i ze zahraničí).

„Fiktivní“ **neomezená daňová povinnost** se vztahuje na FO, které nemají trvalý pobyt na území SRN ani se zde nezdržují déle než 6 měsíců, ale jejich příjmy jsou z 90 % tvořeny příjmy ze SRN.

Pod **omezenou daňovou povinnost** spadají ti poplatníci, kteří nemají na území SRN trvalý pobyt, ani se zde obvykle nezdržují. Poplatníci s omezenou daňovou povinností zdaňují pouze příjmy získané na území SRN. [[14]]

4.1.2 Předmět daně

Předmětem daně je dle § 2 EStG sedm druhů příjmů: příjmy ze zemědělství a lesnictví, příjmy z provozu živnosti, příjmy ze samostatně výdělečné činnosti, příjmy ze závislé činnosti, příjmy z kapitálového majetku, příjmy z pronájmu a leasingu a ostatní příjmy. Tyto příjmy se dělí do dvou skupin příjmů, ziskových a přebytkových příjmů. Rozdělení těchto příjmů do skupin znázorňuje následující obrázek.

Obrázek č. 5: Rozdělení příjmů v SRN

Zdroj: Vlastní zpracování dle [[14]]

Příjmy ze zemědělství a lesnictví (§ 13 EStG) dále zahrnují např. příjmy z vinařství, zahradnictví, příjmy z živočišné výroby a chovu zvířat.

Příjem z provozu živnosti (§ 15 EStG) zahrnuje příjmy plynoucí z obchodní a průmyslové činnosti. Příkladem těchto příjmů je zisk připadající na akcionáře veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti a jakékoliv jiné společnosti.

Příjmy ze samostatné výdělečné činnosti (§ 18 EStG) zahrnují příjmy např. z vědecké, umělecké, literární činnosti, z odborné činnosti lékařů, zubařů, veterinářů. Dále činnost právníků, notářů, architektů. Kromě těchto příjmů sem řadíme i příjmy ze státních loterií. Jedná se o příjmy osob, které podnikají na základě jiného než živnostenského oprávnění.

Pod **příjmy ze závislé činnosti** (§ 19 EStG) spadají příjmy zaměstnanců konající svou práci na základě zaměstnaneckého poměru. Jedná se např. o platy, mzdy, bonusy a jiné výhody plynoucí za odvedenou práci v soukromém nebo veřejném sektoru.

Příjmy z kapitálového majetku (§ 20 EStG) zahrnují podíly na zisku, dividendy, výnosy z akcií a podíl na likvidačním zůstatku akciových společností, společností s ručením omezeným a družstev.

Do **příjmů z pronájmu a leasingu** (§ 21 EStG) řadíme příjmy z nájmu nemovitého majetku, zejména pozemků, budov, lodí zapsaných v rejstříku plavidel, příjmy z dočasného převodu práv, zejména literární, umělecká a obecná obchodní autorská práva.

Ostatními příjmy (§ 22 EStG) se rozumí např. důchody, renty, příjmy z dotací, které jsou poskytovány pravidelně. [[14]]

4.1.3 Základ daně

Základ daně získáme součtem tzv. dílčích základů daně (výše uvedené druhy příjmů). Tyto příjmy mohou být sníženy např. o odčitatelné položky, ztrátu z minulých let nebo nezdanitelné položky na vyživované děti, dodatečné a mimořádné výdaje. [[14]]

4.1.4 Odčitatelné položky

Odčitatelné položky, o které můžeme snížit celkové příjmy, se člení do tří skupin. První skupina je **nezdanitelná částka pro zemědělství a lesnictví** (§ 13 EStG).

U příjmů ze zemědělství a lesnictví je zohledněn pouze příjem přesahující částku 670 Euro, tzn. odčitatelná položka u těchto příjmů je 670 Euro.

Druhou skupinu tvoří **starobní úleva** (§ 24a EStG), která je poskytována osobám, jež dosáhly 64 let věku. Tato úleva je dána procentní sazbou. Procentní sazba se liší dle roku, v jakém poplatník dosáhl 64 let. U každého roku je i uvedena maximální částka, která může být odečtena. V níže uvedené tabulce jsou zobrazena procenta a maximální částky starobní úlevy od roku 2005 do současnosti.

Daňové zvýhodnění pro samoživitele tvoří třetí skupinu odčitatelných položek. Poplatník, který žije ve společné domácnosti nejméně s jedním nezaopatřeným dítětem, si může snížit celkové zdanitelné příjmy o 1308 Euro za rok.

Tabulka č. 5: Procentní sazby a maximální výše částek starobní úlevy

Rok dosažení 64 let	v % z příjmů	maximální částka v Eurech
2005	40,0	1900
2006	38,4	1824
2007	36,8	1748
2008	35,2	1672
2009	33,6	1596
2010	32,0	1520
2011	30,4	1444
2012	28,8	1368
2013	27,2	1292
2014	25,6	1216

Zdroj: [[14]]

4.1.5 Odpočet ztráty

Celkové příjmy můžeme snížit také o **ztrátu z minulých let** (§ 10d EStG). Ztrátu lze poprvé odečíst v období následujícím po období, ve kterém vznikla daňová ztráta. Na rozdíl od České republiky není v SRN omezena doba, po kterou je možné ztrátu odečítat. Maximální výše ztráty, o kterou lze v daném roce snížit základ daně, činí 1 000 000 Euro. [[14]]

4.1.6 Dodatečné a mimořádné výdaje

Další výdaje snižující celkové příjmy jsou dodatečné a mimořádné výdaje. **Dodatečné výdaje** (§ 10 – § 10c) neslouží k zajištění, udržení a dosažení příjmů. Jedná se například o náklady na péči o jedno dítě žijící s poplatníkem ve společné domácnosti ve výši dvou třetin, maximální částka činí 4000 Euro na jedno dítě. Výdaje na odborné vzdělávání do výše 6 000 Euro za kalendářní rok. Výdaje na školné ve výši 30 % zaplaceného školného (s výjimkou výdajů za ubytování a jídla), pokud dítě studuje soukromou základní nebo střední školu, maximálně lze odečíst 5 000 Euro. Dary je možné odečíst do výše 20 % z celkových příjmů. **Mimořádnými výdaji** (§ 33 EStG) se rozumí například výdaje vynaložené na rozvod nebo pohřeb osoby blízké. [14]

4.1.7 Zvýhodnění na vyživované děti

Další položka snižující příjmy ke zdanění je zvýhodnění na vyživované děti dle § 32 EStG. Toto zvýhodnění si může poplatník uplatnit na vyživované nezaopatřené děti do 25 let, pokud se soustavně připravují na budoucí povolání a žijí s poplatníkem ve společné domácnosti. Odpočet činí na jedno dítě 2 184 Euro a 1 320 Eur za péči, výchovu a vzdělání. V případě rodičů samoživitelů je možné si uplatnit dvojnásobek těchto částek. [14]

4.1.8 Sazba daně

Sazba daně u daní z příjmů fyzických osob je klouzavě progresivní. Sazby se pohybují od 15 % do 45 %, čím vyšší je zdanitelný příjem, tím vyšší je daňová sazba. Výše základů daně je rozdělena do pěti pásem, pro každé pásmo je určen způsob výpočtu daně. V níže uvedené tabulce je uveden výpočet daně pro každé z pěti pásem. V tabulce proměnná „y“ představuje jednu desetitisícinu zdanitelných příjmů přesahujících částku 8 354 Euro. Proměnná „z“ je jedna desetitisícina zdanitelných příjmů přesahujících částku 13 469 Euro. Proměnná „x“ představuje celkovou výši zdanitelných příjmů. Výsledná daň se zaokrouhluje na celá eura dolů. [[14]]

Tabulka č. 6: Výpočet daně dle jednotlivých daňových pásem v SRN

Základ daně v Eurech	Výpočet daně
do 8 354	0
8 355 - 13 469	$(974,58 * y + 1 400) * y$
13 470 - 52 881	$(228,74 * z + 2 397) * z + 971$
52 882 - 250 730	$0,42 * x - 8 239$
nad 250 731	$0,45 * x - 15 761$

Zdroj: vlastní zpracování dle § 32a EStG

4.1.9 Společné zdanění manželů

Velkou výhodou v SRN oproti České republice je **společné zdanění manželů**. V případě společného zdanění manželů se příjmy manželů sečtou dohromady, následně se rozdělí na polovinu. Tyto poloviny se pak zdaňují jako příjem jednotlivce. Štěpením celkových příjmů dochází ke snížení příjmů ke zdanění a tím se daňový subjekt zařadí do nižšího pásma. Tímto postupem dochází k rovnoměrnému rozložení daňové povinnosti, která je nižší, než kdyby každý z manželů podával daňové přiznání jako jednotlivce. [[14]]

Níže uvedené schéma zobrazuje zjednodušený výpočet daňové povinnosti v SRN.

Tabulka č. 7: Schéma výpočtu daně z příjmů fyzických osob v SRN

	Příjmy ze zemědělství a lesnictví
+	Příjmy z provozu živnosti
+	Příjmy ze samostatné výdělečné činnosti
+	Příjmy ze závislé činnosti
+	Příjmy z kapitálového majetku
+	Příjmy z nájmu a leasingu
+	Ostatní příjmy
=	Souhrn dílčích základů daně
-	Odčitatelné položky
=	Příjmy ke zdanění dle § 2 odst. 3 EStG

-	Ztráta
-	Dodatečné výdaje
-	Mimořádné výdaje
=	Příjmy ke zdanění dle § 2 odst. 4 EStG
-	Zvýhodnění na vyživované děti
=	Základ daně dle § 2 odst. 5 EStG
*	Sazba daně 15 % - 45 %
=	Daň
	Solidární příspěvek 5,5 %
=	Daňová povinnost

Zdroj: vlastní zpracování dle [[14]]

4.1.10 Zdaňovací období

Zdaňovací období je dle § 25 EStG kalendářní rok. Daňové přiznání je zpravidla povinné podat do konce pátého měsíce po skončení zdaňovacího období. V průběhu roku je daň vybírána formou záloh (§ 37 EStG) k 10. březnu, 10. červnu, 10. září a 10. prosinci. [[14]]

4.2 Daň z příjmů právnických osob

Daň z příjmů právnických osob, jinak také daň ze zisku korporací, je považována za nejdůležitější daň v německé daňové soustavě.

Německo používá systém dvojího zdanění. Tento systém spočívá ve zdanění zisků společností daní ze zisku korporací, následně vyplacené dividendy akcionářům jsou zdaněny daní z příjmů fyzických osob. [10]

Daň z příjmů právnických osob je upravena v zákoně o dani z příjmů právnických osob (německy Körperschaftsteuergesetz, dále jen „KStG“).

4.2.1 Subjekt daně

Obdobně jako u fyzických osob se i u právnických osob rozlišuje subjekt daně s neomezenou daňovou povinností a omezenou daňovou povinností. Subjekty s **neomezenou daňovou povinností** jsou dle § 1 KStG společnosti, družstva, pojišťovny a penzijní fondy, občanská sdružení, nadace a jiná účelová sdružení majetku soukromého práva, jejichž vedení nebo sídlo se nachází na území SRN. Neomezená daňová povinnost se vztahuje na veškeré příjmy těchto právnických osob.

Společnosti, které nemají vedení či sídlo na území SRN, podléhají **omezené daňové povinnosti**. Tyto subjekty odvádějí daň pouze z příjmů plynoucích ze SRN. [[16]]

4.2.2 Předmět daně

Za **předmět daně** jsou považovány výnosy z provozu podnikatelské činnosti. Zákon o dani z příjmů právnických osob uvádí i výnosy osvobozené od daně (§ 5 KStG). Jedná se například o výnosy státních podniků, centrální banky nebo výnosy zdravotních pojišťoven. [[16]]

4.2.3 Základ daně

Při stanovení základu daně se vychází z výsledku hospodaření, celkového zisku společnosti. Výsledek hospodaření představuje rozdíl mezi výnosy a náklady. Pro získání základu daně je nutné výsledek hospodaření upravit o položky zvyšující základ daně, tzv. **daňově neuznatelné náklady** uvedené v § 10 KStG. Jedná se např. o daně z příjmů právnických osob z předchozího zdaňovacího období, pokuty plynoucí z trestního řízení, 50 % z odměn členům dozorčí rady. Dále se přihlíží k daňově neuznatelným nákladům uvedených v zákoně o dani z příjmů (EStG). Příkladem těchto nákladů je živnostenská daň, 30 % z nákladů na reprezentaci nebo penále a pokuty. [[16]] [10] [[14]]

4.2.4 Odčitatelné položky

Vypočtený základ daně je možné snížit ještě o tzv. odčitatelné položky uvedené v § 9 KStG. Jedná se o **dary poskytnuté na neziskové aktivity** do výše 20 % z příjmů nebo 4 % z celkového obratu, příspěvek zájmovým sdružením (§ 24 KStG) maximálně do výše 5 000 Euro, **organizace provozující zemědělskou a lesnickou činnost** si mohou dle § 25 KStG odečíst částku ve výši 15 000 Euro v roce založení této organizace a následně v dalších 9 zdaňovacích obdobích. Další odčitatelnou položkou je **ztráta z minulých let** upravená v § 10d EStG. [[16]]

4.2.5 Sazba daně

Sazba daně z příjmů právnických osob v Německu prošla v posledních desetiletích několika změnami. V roce 2001 došlo k jejímu snížení a činila 25 %. Od roku 2008 se sazba daně nezměnila a činí 15 % (§ 23 KStG). Efektivní sazba daně je však odlišná. K dani z příjmů právnických osob je nutné dále připočítat živnostenskou

daň a v neposlední řadě solidární příspěvek. Efektivní sazba daně se pohybuje v rozmezí 30 – 33 %. [19];

4.2.6 Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím (§ 7 KStG) je zpravidla kalendářní rok.

Níže uvedené schéma znázorňuje zjednodušený postup výpočtu daně z příjmů právnických osob.

Tabulka č. 8: Schéma výpočtu daně z příjmů právnických osob v SRN

	Základ daně (= hospodářský výsledek)
-	Příjmy osvobozené od daně
+	Daňově neuznatelné náklady
=	Upravený základ daně
-	Odčítané položky
=	Základ daně ke zdanění
*	Sazba daně 15 %
=	Daň
+	Živnostenská daň
+	Solidární příspěvek 5,5 %
=	Daňová povinnost

Zdroj: vlastní zpracování dle EStG

5 Komparace daní z příjmů v České republice a Spolkové republice Německo

Komparace daní z příjmů těchto zemí je provedena na základě sestavení dvou příkladů z praxe, stanovení daně z příjmů fyzických osob a daně z příjmů právnických osob, a jednoho modelového příkladu na společné zdanění manželů.

Pro lepší srovnání jsou i příklady v SRN počítány v českých korunách. Použitý kurz pro přepočítání je kurz České národní banky ke dni 22. 4. 2014, kdy 1 Euro = 27,48 Kč.

5.1 Daň z příjmů fyzických osob

Vybraný daňový subjekt podniká ve stavebních pracích, poskytuje služby pro zemědělství, zahradnictví, rybníkářství, lesnictví a myslivost. Subjekt vede daňovou evidenci a uplatňuje skutečně vynaložené výdaje. Kromě samostatné výdělečné činnosti je zaměstnán na základě dohody o provedení práce, plynou mu příjmy z pronájmu a v roce 2013 měl i ostatní příjmy z důvodu prodeje vyřazeného majetku. Uplatňuje daňové zvýhodnění na jedno vyživované dítě žijící s ním ve společné domácnosti. V roce 2013 měl následující příjmy a výdaje:

- příjmy ze závislé činnosti **120 000,-Kč**
- úhrn povinného pojistného dle § 6 odst. 13 ZDP **10 800,-Kč**
- skutečně sražená záloha na daň z příjmů ze závislé činnosti **19 620,-Kč**
- příjmy z podnikání dle § 7 ZDP činily **236 147,-Kč**
- výdaje dle § 7 ZDP vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů činily **249 682,-Kč**
- příjmy z kapitálového majetku dle § 8 ZDP **11,-Kč**
- příjmy z pronájmu dle § 9 ZDP **1 516 827,-Kč**
- výdaje dle § 9 ZDP **704 159,-Kč** + odpisy ve výši **864 738,-Kč**
- ostatní příjmy dle § 10 ZDP **995 069,-Kč**
- výdaje dle § 10 ZDP **260 755,-Kč**
- zaplacené penzijní pojištění ve výši **24 000,-Kč**

Následující tabulky znázorňují výpočet daně z příjmů fyzických osob v České republice a Spolkové republice Německo.

Tabulka č. 9: Zdanění příjmů fyzických osob v České republice

Úhrn příjmů dle § 6 ZDP	120 000 Kč
Úhrn povinného pojistného dle § 6 ZDP	10 800 Kč
Dílčí základ daně dle § 6 ZDP	130 800 Kč
Příjmy dle § 7 ZDP	236 147 Kč
Výdaje související s příjmy dle § 7 ZDP	249 682 Kč
Dílčí základ daně dle § 7 ZDP	-13 535 Kč
Dílčí základa daně dle § 8 ZDP	11 Kč
Příjmy dle § 9 ZDP	1 516 827 Kč
Výdaje dle § 9 ZDP (včetně odpisů)	1 568 897 Kč
Dílčí základ daně dle § 9 ZDP	-52 070 Kč
Příjmy dle § 10 ZDP	995 069 Kč
Výdaje dle § 10 ZDP	260 755 Kč
Dílčí základ daně dle § 10 ZDP	734 314 Kč
Úhrn dílčích základů daně	799 520 Kč
Základ daně	799 520 Kč
Nezdanitelná část základu daně (penzijní pojištění)	12 000 Kč
Základ daně snížený o nezdanitelnou část ZD	787 520 Kč
Základ daně zaokrouhlený na celá sta Kč dolů	787 500 Kč
Daň dle § 16 ZDP (15 %)	118 125 Kč
Sleva na poplatníka dle § 35ba	24 840 Kč
Daň po uplatnění slev dle § 35ba	93 285 Kč
Daňové zvýhodnění na vyživované dítě (§ 35c)	13 404 Kč
Daň po uplatnění slevy dle § 35c	79 881 Kč
Úhrn sražených záloh na daň z příjmů ze závislé činnosti	19 620 Kč
Daňová povinnost (+ zbývá doplatit, - zapláceno více)	60 261 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 10: Zdanění příjmů fyzických osob ve Spolkové republice Německo

Příjmy ze živnosti	236 147 Kč
Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů	249 682 Kč
Dílčí základ daně dle § 15 EStG	-13 535 Kč
Dílčí základ daně dle § 19 EStG	120 000 Kč
Dílčí základ daně dle § 20 EStG	11 Kč
Příjmy z pronájmu	1 516 827 Kč
Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů	1 568 897 Kč
Dílčí základ daně dle § 21 EStG	-52 070 Kč
Ostatní příjmy	995 069 Kč
Výdaje	260 755 Kč
Dílčí základ daně dle § 22 EStG	734 314 Kč
Celkové příjmy	788 720 Kč
Zaplacené příspěvky na důchodové pojištění	24 000 Kč
Příjmy ke zdanění	764 720 Kč
Zvýhodnění na vyživované děti (2 184 Euro a 1 320 Eur)	96 290 Kč
Základ daně	668 430 Kč
Daň z příjmů (vypočtená dle tarifu)	105 591 Kč
Zaplacené zálohy ze závislé činnosti	19 620 Kč
Daňová povinnost	85 971 Kč
Solidární příspěvek 5,5 %	4 728 Kč
Celková daňová povinnost	90 699 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Z těchto výpočtů je patrné, že i přes nižší daňový základ v SRN je celková daňová povinnost vyšší než v ČR. Nic na tom nezmění ani několika násobně vyšší zvýhodnění na vyživované děti v SRN. Vyšší daňová povinnost je důsledkem progresivity daňové sazby v Německu. Tento daňový subjekt je zařazen do třetího daňového pásma.

Zapomenout nesmíme ani na solidární příspěvek, který je v Německu počítán z vypočtené daňové povinnosti. V České republice se připočítává solidární příspěvek k dani z příjmů FO ve výši 7 % z části základu daně přesahující částku 1 242 423 Kč. Ve výše uvedeném příkladě daňový subjekt nedosáhl této částky, proto se u něj neuvažuje solidární zvýšení daně.

Efektivní sazba daně v uvedeném příkladě činí pro ČR 7,65 % a pro SRN 13,57%.

5.2 Daň z příjmů právnických osob

Pro výpočet příkladu z praxe daně z příjmů právnických osob byla vybrána společnost s ručením omezeným, jejímž předmětem podnikání je podle výpisu z obchodního rejstříku provádění staveb, jejich změny a odstraňování. Tato společnost v roce 2013 evidovala v účetnictví následující položky:

- tržby z prodeje služeb činily **9 928 682,12,-Kč**
- změna stavu nedokončené výroby ve výši **945 560,00,-Kč**
- ostatní provozní výnosy činily **3 184,25,-Kč**
- úroky činily **45,66,-Kč**
- ostatní finanční výnosy činily **3 709,11,-Kč**
- spotřeba materiálu činila **5 317 951,59,-Kč**
- spotřeba materiálu – nedaňový činil **10 338,27,-Kč**
- spotřeba energie ve výši **7 810,00,-Kč**
- náklady na opravy a udržování činily **95 631,59,-Kč**
- náklady na reprezentaci činily **298,87,-Kč**
- ostatní služby (účetnictví, nájem, telefonní poplatky...) ve výši **4 708 107,44,-Kč**
- mzdové náklady činily **326 080,00,-Kč**
- zákonné pojištění ve výši **110 869,00,-Kč**
- zaplacená silniční daň činila **12 324,00,-Kč**
- ostatní daně a poplatky **6 750,00,-Kč**
- ostatní pokuty a penále **270,00,-Kč**
- ostatní provozní náklady **51 270,60,-Kč**
- odpisy dl. nehmotného a hmotného majetku **71 501,00,-Kč**
- ostatní finanční náklady **5 458,72,-Kč**

Následující tabulky znázorňují výpočet daně z příjmů právnických osob v České republice a Spolkové republice Německo.

Tabulka č. 11: Zdanění příjmů právnických osob v České republice

Výnosy za účetní období	10 881 181 Kč
Náklady za účetní období	10 724 661 Kč
Výsledek hospodaření před zdaněním	156 520 Kč
Úhrn položek zvyšujících základ daně	10 906 Kč
materiál nedaňový	10 338 Kč
náklady na reprezentaci	298 Kč
ostatní pokuty a penále	270 Kč
Úhrn položek snižujících základ daně	0 Kč
Základ daně	167 426 Kč
Základ daně zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů	167 000 Kč
Daň dle § 21 ZDP (19 %)	31 730 Kč
Daňová povinnost	31 730 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 12: Zdanění příjmů právnických osob ve Spolkové republice Německo

Výnosy za účetní období	10 881 181 Kč
Náklady za účetní období	10 724 661 Kč
Výsledek hospodaření před zdaněním	156 520 Kč
Úhrn položek zvyšujících základ daně	10 697 Kč
materiál nedaňový	10 338 Kč
náklady na reprezentaci (30 %)	89 Kč
ostatní pokuty a penále	270 Kč
Základ daně	167 217 Kč
Daň dle § 23 KStG (15 %)	25 083 Kč
Solidární příspěvek (5,5 %)	1 380 Kč
Živnostenská daň	11 705 Kč
Daňová povinnost	38 167 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Z těchto výpočtů je vidět vyšší daňová povinnost v Německu. Toto vyšší daňové zatížení je způsobeno především živnostenskou daní (v tomto případě byl uvažován nejnižší možný municipální koeficient ve výši 200 %), díky které je i přes nižší daňovou sazbu v SRN výsledná daňová povinnost vyšší než v ČR.

Efektivní sazba daně ve výše uvedeném příklade činní pro ČR 18,95 % a pro SRN 22,82 %.

5.3 Společné zdanění manželů

Daňový subjekt pan Novák žije a podniká na území České republiky. V roce 2013 v daňové evidenci zaznamenal příjmy ve výši 750 000,-Kč a výdaje na dosažení, udržení a zjištění příjmů 200 000,-Kč. Žije ve společné domácnosti s manželkou, která podniká, a ve zdaňovacím období činily její příjmy 70 000,-Kč. Výdaje na dosažení, udržení a zajištění příjmů ve výši 23 000,-Kč.

Pro lepší přehlednost neuvažujeme žádné nezdanitelné částky ani odpočitatelné položky.

V následující tabulce je uveden výpočet zadaného příkladu pro Českou republiku.

Tabulka č. 13: Výpočet daně z příjmů fyzických osob v ČR pro uvedený příklad

	p. Novák	pí. Nováková
Příjmy	750 000 Kč	70 000 Kč
Výdaje	200 000 Kč	23 000 Kč
Základ daně	550 000 Kč	47 000 Kč
* sazba daně	15%	15%
Daň z příjmů FO	82 500 Kč	7 050 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč	24 840 Kč
Daňová povinnost	57 660 Kč	0 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

V České republice neexistuje možnost společného zdanění manželů. Každý z manželů musí podat daňové přiznání sám za sebe. Pan Novák odvede daň ve výši 57 660,-Kč.

Příklad se stejným zadáním aplikujeme na rodinu žijící a podnikající v Německu. V tabulce č. 14 je uveden způsob výpočtu a daňová povinnost každého

z manželů zvlášť. V tabulce č. 15 je uveden výpočet za předpokladu, že manželé uplatňují společné zdanění manželů.

Tabulka č. 14: Výpočet daně z příjmů fyzických osob v SRN pro uvedený příklad

	p. Novák	pí. Nováková
Příjmy	750 000 Kč	70 000 Kč
Výdaje	200 000 Kč	23 000 Kč
Základ daně	550 000 Kč	47 000 Kč
Daň dle tabulek	72 491 Kč	0 Kč
Solidární přírážka	3 987 Kč	0 Kč
Daňová povinnost	76 478 Kč	0 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 15: Společné zdanění manželů v SRN

	Celkem	p. Novák (50 %)	pí. Nováková (50 %)
Příjmy	820 000 Kč	410 000 Kč	410 000 Kč
Výdaje	223 000 Kč	111 500 Kč	111 500 Kč
Základ daně	597 000 Kč	298 500 Kč	298 500 Kč
Daň dle tabulek	X	11 336 Kč	11 336 Kč
Solidární přírážka	X	623 Kč	623 Kč
Daňová povinnost	X	11 959 Kč	11 959 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Celková daňová povinnost v případě společného zdanění činí 23 918,-Kč. Rodina Novákových žijících v Německu díky této možnosti ušetřila 52 560,-Kč. Nejedná se o zanedbatelnou částku. Důvodem této úspory je zařazení do nižšího daňového pásma.

6 Závěr a doporučení

V poslední části práce budou shrnuty získané poznatky o daních z příjmů fyzických a právnických osob v České republice a Spolkové republice Německo.

Daňový systém Spolkové republiky Německo je mnohem složitější než v České republice, nejen z důvodu většího množství daní. V případě důchodových daní v Německu se zákon o daních z příjmů stává mnohdy až nepřehledným z důvodu existence velkého množství odčitatelných položek nebo položek snižujících základ daně.

Cílem bakalářské práce byla komparace daní z příjmů fyzických a právnických osob v České Republice a spolkové republice Německo. Získané teoretické poznatky byly aplikovány na dva příklady z praxe a jeden modelový příklad. Na těchto příkladech byla vyčíslena daňová povinnost obou zemí a následné porovnání.

Seznam použitých zdrojů

- [1] KUBÁTOVÁ, Květa. Daňová teorie a politika. 5., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. 275 s. ISBN 978-80-7357-574-8
- [2] KUBÁTOVÁ, Květa; VÍTEK, Leoš. . Daňová politika : Teorie a praxe. 1. vyd. Praha: Codex, 1997. 259 s., gr., tb., rejstř., bibl. ISBN 80-85963-23-X
- [3] LÁCHOVÁ, Lenka. Daňové systémy v globálním světě. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2007. 271 s. ISBN 978-80-7357-320-1
- [4] MARKOVÁ, Hana. Daňové zákony: Úplná znění platná k 1. 1. 2013. 22. vydání. Praha: GRADA Publishing, 2013, 272 s. ISBN 978-80-247-4643-2
- [5] PAVLÁSEK, Vlastimil a HEJDUKOVÁ, Pavlína. Veřejné finance a daně v České republice. 2., přeprac. vyd. Plzeň: Nava, 2011. 182 s. ISBN 978-80-7211-395-8
- [6] PEKOVÁ, Jitka. Veřejné finance: úvod do problematiky. 3., přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2005. 527 s. ISBN 80-7357-049-1
- [7] SAMUELSON, Paul Anthony, NORDHAUS, William D. a MEJSTRÍK, Michal, ed. Ekonomie. 2. vyd. Praha: Svoboda, 1995. xi, 1011 s. ISBN 80-205-0494-X
- [8] SICHERER, Von Klaus von. Einkommensteuer. 3. aktualiz. vyd. Mnichov: Oldenbourg, 2004, 301 s. ISBN 34-865-7659-3
- [9] STEJSKAL, Jan. Daňová teorie a politika I. díl. 1. vydání. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2008, 71 s. ISBN 978-80-7395-097-2
- [10] ŠIROKÝ, Jan. Daně v Evropské unii: daňové systémy všech 27 členských států EU a Chorvatska, legislativní základy daňové harmonizace včetně judikátů SD, odraz ekonomické krize v daňové politice EU. 5., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: Linde, 2012. 400 s. ISBN 978-80-7201-881-9
- [11] ŠIROKÝ, Jan. Daňová teorie: s praktickou aplikací. Vyd. 1. Praha: C.H. Beck, 2003. 249 s. Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 80-7179-413-9
- [12] TOMÁŠKOVÁ, Eva. Veřejné finance. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2006, 115 s. ISBN 80-210-4177-3
- [13] VANČUROVÁ, Alena a LÁCHOVÁ, Lenka. Daňový systém ČR 2010. 10., aktualiz. vyd. V Praze: VOX, 2010. 355 s. Ekonomie. ISBN 978-80-86324-86-9

- [14] Einkommensteuer, Steuergesetze 2013. Mnichov, C.H.Beck, 2013, 1429s. ISBN978-3-406-64876-2
- [15] Gewerbesteuer, Steuergesetze 2013. Mnichov, C.H.Beck, 2013, 1429s. ISBN978-3-406-64876-2
- [16] Körperschaftsteuergesetz, Steuergesetze 2013. Mnichov, C.H.Beck, 2013, 1429s. ISBN978-3-406-64876-2
- [17] Lohnsteuer-Durchführungsverordnung, Steuergesetze 2013. Mnichov, C.H.Beck, 2013, 1429s. ISBN978-3-406-64876-2
- [18] Solidaritätszuschlaggesetz, Steuergesetze 2013. Mnichov, C.H.Beck, 2013, 1429s. ISBN 978-3-406-64876-2
- [19] Daně v Německu. Finance [online]. [cit. 2014-04-23]. Dostupné z: <http://www.finance.cz/dane-a-mzda/dane-v-cr-a-v-eu/dane-v-eu/dane-v-nemecku/>
- [20] Účetní kavárna [online]. [cit. 2013-12-18]. Dostupné z: <http://www.ucetnikavarna.cz/uzitecne-tabulky/vyvoj-sazby-dane-z-prijmu-pravnicky-ch-osob/>
- [21] Výsledek hospodaření. Unium [online]. 2011 [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: <http://www.unium.cz/materialy/0/0/vysledek-hospodareni-struktura-vypocet-zakladu-dane-z-p-m26000-p1.html>
- [22] Zdaňování společností v Evropské unii: Německo. SKALICKÁ, Hana. Daňová online [online]. 2010 [cit. 2014-04-23]. Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d26003v34365-zdanovani-spolecnosti-v-evropske-unii/>
- [23] Daň z příjmů právnických osob. Finance [online]. [cit. 2014-04-20]. Dostupné z: <http://www.finance.cz/dane-a-mzda/dane-z-prijmu/dan-z-prijmu-pravnicky-ch-osob/>
- [24] Daňová statistika: Zpráva o činnosti daňové a celní správy České republiky za rok 2012. *Ministerstvo financí: České republiky* [online]. 2013 [cit. 2014-02-15]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/regulace/dane/danova-statistika>

Seznam obrázků

Obrázek č. 1: Druhy daňových sazeb

Obrázek č. 2: Schéma daňové soustavy v České republice

Obrázek č. 3: Výnosy daní za rok 2012 v mld. Kč

Obrázek č. 4: Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob v letech 1999 - 2013

Obrázek č. 5: Rozdělení příjmů v SRN

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Paušální výdaje podle druhů příjmů

Tabulka č. 2: Druhy daňových sazeb v České republice

Tabulka č. 3: Schéma výpočtu daně z příjmů fyzických osob v ČR

Tabulka č. 4: Schéma výpočtu daně z příjmů právnických osob v ČR

Tabulka č. 5: Procentní sazby a maximální výše částek starobní úlevy

Tabulka č. 6: Výpočet daně dle jednotlivých daňových pásem v SRN

Tabulka č. 7: Schéma výpočtu daně z příjmů fyzických osob v SRN

Tabulka č. 8: Schéma výpočtu daně z příjmů právnických osob v SRN

Tabulka č. 9: Zdanění příjmů fyzických osob v České republice

Tabulka č. 10: Zdanění příjmů fyzických osob ve Spolkové republice Německo

Tabulka č. 11: Zdanění příjmů právnických osob v České republice

Tabulka č. 12: Zdanění příjmů právnických osob ve Spolkové republice Německo

Tabulka č. 13: Výpočet daně z příjmů fyzických osob v ČR pro uvedený příklad

Tabulka č. 14: Výpočet daně z příjmů fyzických osob v SRN pro uvedený příklad

Tabulka č. 15: Společné zdanění manželů v SRN

Seznam použitých zkratk

č.	číslo
ČR	Česká republika
EStG	Einkommensteuergesetz
FO	Fyzická osoba
KStG	Körperschaftsteuergesetz
např.	Například
obr.	Obrázek
PO	Právnícká osoba
SRN	Spolková republika Německo
tab.	Tabulka
tj.	To je
tzn.	To znamená
tzv.	Tak zvaný
ZDP	Zákon o dani z příjmů

BENEDIKTOVÁ, Kristýna. Zdanění příjmů fyzických a právnických osob v České republice a Spolkové republice Německo. Bakalářská práce. Plzeň: Fakulta ekonomická Západočeská univerzita v Plzni, 43 s., 2014.

Klíčová slova: Česká republika, daň z příjmů fyzických osob, daň z příjmů právnických osob, Spolková republika Německo

ABSTRAKT

Bakalářská práce je zaměřena na porovnání důchodových daní v České Republice a Spolkové republice Německo. V práci jsou nejdříve rozebrány základní daňové pojmy, dále je zmíněno třídění a funkce daní. Následně jsou blíže představeny daně z příjmů fyzických a právnických osob v České republice a Spolkové republice Německo. Tyto znalosti jsou v další části aplikovány na dva příklady z praxe a jeden modelový příklad. Komparace těchto příkladů umožnila vyčíslení rozdílů ve zdanění. V poslední kapitole jsou zformulovány závěry a doporučení z hlediska důchodových daní.

BENEDIKTOVA, Kristyna. Income Taxation of Natural Persons and Legal Entities in the Czech Republic and the Federal Republic of Germany. Bachelor thesis. Pilsen: Faculty of Economics University of West Bohemia in Pilsen, 43 p., 2014.

Key words: the Czech Republic, income tax natural persons, income tax legal entities, the Federal Republic of Germany

ABSTRACT

This bachelor thesis is focused on the comparison of the income taxes in the Czech Republic and the Federal Republic of Germany. At first the basic tax concepts are analyzed, afterwards classification and tax functions are mentioned. Subsequently, the income tax of individual and legal persons in the Czech Republic and in the Federal Republic of Germany are introduced. This knowledge is applied in the next part of the thesis to two examples from the professional experience and to a model example. Comparison of these examples allows quantification of differences in taxation. In the last chapter conclusions and recommendations in terms of income taxes are formulated.